

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 2 października 2019 roku sporządzone na podstawie art. 424 § 3 kpk

SĄD ROZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Oskarżony W. S. swoim zachowaniem zrealizował znamiona przestępstw z art. 286 § 1 k.k. i z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. dopuszcza się sprawca, który w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Natomiast przestępstwa z art. 190a § 1 k.k. dopuszcza się sprawca, który podszywając się pod inną osobę, wykorzystuje jej wizerunek lub inne jej dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej lub osobistej.

Nie ulega wątpliwości, iż analiza zebranych w sprawie dowodów, a więc przede wszystkim depozycje pokrzywdzonego B. S., a także zeznania R. K., P. S., P. D., K. P. i I. D. oraz dokumentacja zgromadzona na okoliczności sprawy, w tym pisma (k. 65-66, 68-69, 71-72) na okoliczność zawieranych pożyczek oraz historia rachunku o nr (...) (k.149-151) wskazuje na sprawstwo oskarżonego W. S. odnośnie przypisanych mu czynów. Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony dla swej przestępczej działalności wykorzystał zaufanie jakim go obdarzył ojciec. Przecież w dniu 14 marca 2015 roku doszło przez pokrzywdzonego do zawarcia umowy z bankiem (...) S.A. na podstawie której stał się on posiadaczem rachunku bankowego o nr (...) do którego rachunku dostęp miał syn W. S., a którym to rachunkiem oskarżony pięciokrotnie posłużył się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej podszywając się za swojego ojca B. S. i wykorzystał ten rachunek bankowy również podczas weryfikacji danych podczas zawarcia umów pożyczek. W. S. celem uzyskania pożyczek z dni: 16 marca 2015r. o nr (...) na kwotę 800 zł., 1 kwietnia 2015 roku o nr (...) w kwocie 300 zł., 12 czerwca 2015 roku o nr (...) w kwocie 1200 zł., 23 czerwca 2015 roku o nr (...) w kwocie 1800 zł i z 25 sierpnia 2015 roku o nr (...) w kwocie 2500 zł. nie podał przecież swoich danych osobowych, a przede wszystkim z treści pism (k. 65-66, 68-69, 71-72) i jak również z zeznań P. S., P. D. i R. K. wynika, iż wpisał m.in. dane osobowe swojego ojca B. S. wykorzystując przy tym również jego rachunek bankowy. Również skoro wezwania do zapłaty od pokrzywdzonych firm przychodziły na dane osobowe B. S. to tym bardziej przekonuje, że taki właśnie był mechanizm działania oskarżonego, który podszywał się za swojego ojca przy czym wprowadzał w błąd przedstawicieli firm, z którymi zawierała ww. umowy pożyczek. Zatem nie ulega wątpliwości, iż W. S. podszywając się za ojca B. S. podczas składania wniosków o ww. pożyczki wprowadził również w błąd przedstawicieli pokrzywdzonych firm udzielających mu na odległość te pożyczki, skoro przedstawiciele podczas procesu weryfikacji danych nie wiedzieli przecież, że to nie B. S. składa te wnioski a w rzeczywistości jego syn oskarżony W. S..

Należy uznać, przy tym, iż W. S. popełnił przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., a więc działając czynem ciągłym. Zachowanie oskarżonego spełnia te warunki, bowiem działał w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Świadczy o tym jej sposób działania, systematyczna powtarzalność jego zachowań przez długi okres czasu.

Wina oskarżonego co do przypisanych mu czynów nie budzi żadnych wątpliwości. Jest on osobą dorosłą, poczytalną. Nie było przeszkód by zastosował się do norm wynikających z obowiązującego porządku prawnego.

Stopień społecznej szkodliwości wszystkich czynów przypisanych oskarżonemu uznać należy za znaczny. Oskarżony swoim zachowaniem w sposób umyślny zaatakował dobro prawne chronione przez kodeks karny jakim jest mienie.

Stopień winy oskarżonego odnośnie każdego z czynów uznać należy również za znaczny. Działał on z zamiarem bezpośrednim, nie było żadnych przeszkód by zachował się zgodnie z normami prawa.

W związku z powyższym kary po 10 (dziesięć) miesięcy ograniczenia wolności, polegające na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym przy zastosowaniu dobrodziejstwa z art. 37a k.k. wymierzone oskarżonemu za przypisane mu czyny są adekwatną sankcją karną odpowiednią do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów oraz stopnia jego winy. Orzeczone kary przyczynią się do kształtowania świadomości prawnej oskarżonego. Powinien on zdać sobie sprawę z naganności swych czynów i konieczności postępowania zgodnie z porządkiem prawnym. Orzeczone kary unaoczną oskarżonemu, że popełnianie przestępstw jest nieopłacalne oraz, że wiąże się z represją karną. Wymierzone oskarżonemu kary spełnią także swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Nie ulega wątpliwości, iż W. S. zawierając pożyczki w imieniu ojca wykorzystał zaufanie jakim go obdarzył ojciec, który nawet nie miał świadomości, że w taki sposób można uzyskać pożyczkę.

Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. w miejsce jednostkowych kar ograniczenia wolności, Sąd orzekł wobec oskarżonego karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Sąd uznał, iż kara powyższa nie tylko będzie stanowić dla oskarżonego realną dolegliwość, mając na uwadze również to, iż oskarżony był uprzednio karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, ale także - ze względu na walor wychowawczy i edukacyjny pracy - przyczyni się przede wszystkim do wdrożenia W. S. do porządku prawnego. Oskarżony musi zrozumieć, że zaciąganie pożyczek nawet przede wszystkim na dane osobowe swojego ojca musi spotkać się z odpowiednią sankcją karną, zaś wymierzona kara łączna ograniczenia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym w ocenie Sądu spowoduje, że W. S. zrozumie w końcu, że tego typu czyny zabronione nie mogą pozostać bez sankcji karnej. W ocenie Sądu, wymierzona oskarżonemu kara łączna spełni również zarówno cele prewencji indywidualnej - zapewniając osiągnięcie celu wychowawczego oraz zapobiegając powrotowi do kolizji z normami prawa karnego, jak i cele prewencji generalnej - umożliwiając budowanie zaufania społeczeństwa do działalności wymiaru sprawiedliwości oraz zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, wynikającemu z tego, że każdy sprawca jest karany w granicach winy.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego W. S. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz firmy (...) kwoty 308,63 złotych i na rzecz firmy (...) kwoty 2500 złotych, skoro szkoda wyrządzona w tym zakresie nie została naprawiona.

Na rzecz adwokata A. K. Sąd zasądził od Skarbu Państwa kwotę 1151,28 złotych tytułem wynagrodzenia za nieopłoconą obronę z urzędu świadczoną na rzecz oskarżonego W. S..

Ponieważ oskarżony nie ma dochodów Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.